

Bayer Zsolt: Válaszféle Kiss Tibornak, prózában I.

2017 március 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Végül úgy döntöttem, csak megírom.

Smirglipapírként, fals zengés? nyúlhoz, surlódjék e levél Kiss Tibor úrhoz...

Megírom, mert muszáj. Azért muszáj, hogy minden Kiss Tibor elolvassa végre egyszer, hogy miért nem lehet, s? t, nem szabad veletek szóba állni, hogy miért vagytok ti eo ipso gazemberek. Hogy lássátok végre, miért a ti sajnálatos létezésetek által nyer valódi, mélyen átélhet? értelmet, miért a ti sajnálatos létezésetek a megfellebbezhetetlen bizonyítéka Toldi Miklós halhatatlan szavainak:

„Átok és hazugság minden ige szádban! / Egy bet? való sincs, Toldi György, a vádban. / Jól tudom, mi lappang bokrodnak megette, / Úgy szeressen Isten, ahogy engemet te! / Rossz vagyok parasztnak, rossz vagyok vitéznek, / Béresek között is t?! cudar csihésnek: / Forr epéd, hogy más is márt veled egy tálba, / Vesztenél, ha tudnál, egy vizes kanálba.”

Így szólt hajdan a mi nyelvünk. Ez az a nyelv, amir?! Süt? András így írt:

„Újra meg újra visszatértem a Toldihoz. Nyelvünk erd?zúgását hallgattam benne. Miután végigborzongtam a réti farkasokat, és Bence h?ségében apámra ismertem, miután karizmait a Miklóséival összemértem, azzal kötött le tizedszer is, ami a kielégített kalandvág्य helyén egyre növekv? hiányérzetemet enyhítette: beszélni tanított. A lehetetlen sajgó kísértéseit éreztem: fölszippantani szavanként az egészet, utolsó jel?jét is eltárolni az üres kamarákban.”

Aztán, ahogy elkorcsosult a nyelv használója, ahogy egyre inkább „befelé kunkorodott a lelke”, úgy korcsosodott el a nyelv, míg végül ez maradt:

„Miért b...sszátok szét az országomat? / Miért rúgjátok hasba az ápolót? / Miért ültetitek számárpadba a tanárokat? / Miért sz...rjátok szájba az álmodót?”

És akkor helyben vagyunk. Akkor fogjunk hozzá. Hosszú lesz, keserves lesz, unalmas lesz, de valakinek muszáj egyszer nekiveselkednie, hogy a Kiss Tiborok szembesüljenek önmagukkal. És – mondom még egyszer – szembesüljenek azzal is, miért lehetetlen szóba állni velük, lássák, miért hihetetlen és heroikus önfeláldozás részünkr?! elviselni a pusztá létezésüket.

Nézzük akkor ezt a „szétb...szott” országot, a „tönkretett” egészségügyet és oktatásügyet – már ha jól dekódolom Kiss Tibor üzenetét, az elkorcsosult ember elkorcsosult nyelvét.

Jöjjenek a végtelenül unalmas tények, és a még unalmasabb számok.

Ez a kormány 2013 óta csaknem 200 milliárd forintot költött a kórházak adósságkonszolidációjára. S hogy ez mit jelent egészen pontosan, érthet? módon megfogalmazva? Azt, hogy a magyar kórházak folyamatosan termelik az adósságot, az állam pedig id?r?! id?re kifizeti helyettük. S hogy kinek tartoznak a kórházak? Nézzük a tavaly tavaszi adatot. Tavaly áprilisban 50,7 milliárd forint volt a kórházaink és szakrendel?ink adósságállománya, ebb?! háromszázmillió forinttal tartoztak az államnak, és 50,4 milliárddal a piaci szerepl?knek. Tehát nem arról van szó, hogy az állam áttette egyik zsebéb?! a pénzt a másikba. S hogy kik azok a piaci szerepl?k? Azok, akik a kórházak m?ködéséhez és a gyógyításhoz szükséges felszereléseket, gyógyszereket, segédeszközöket szállítják az egészségügyi intézményekbe.

Az igazán érdekes kérdés persze az, vajon miért n? ilyen hatalmasra id?r?! id?re a kórházak adóssága?

A választ a Magyar Narancs 2016. június 9-i, Fülöp Zsófia jegyezte írásból idézzük, nehogy egyoldalúsággal, elfogultsággal legyünk vádolhatók. Íme hát a válasz:

„A kórházak adósságállománya 2006 óta szignifikánsan n?, el?tte összesen évi 3-4 milliárdos tartozásokkal küszködtek az intézmények (2002-ben a pénzügyi rendezésre mindössze 3 milliárdot fordítottak), stabilan azonban nem merült fel konszolidációs igény. Az adósságspirál kialakulásában sok minden közrejátszott, többek között a teljesítmény-volumenkortlát (tvk) 2004-es bevezetése és 2006. július elsejei szigorítása. Sinkó Eszter egészségügyi közgazdász szerint ez volt az egyik els? lépés, amely elindította a kórházakat lefelé a lejt?n. Intézményekre és hónapokra lebontva megállapították, hogy az egészségbiztosító maximum mennyi beavatkozást finanszíroz, és e 100 százaléknak tekintett tvk-limit túllépése esetén az adott intézmény – egy szabályozórendszer alapján – csökkentett forráshoz jutott. 2006-ban Molnár Lajos egészségügyi minisztersége alatt ezt az ún. degresszivitást eltörölték, a korábban megállapított 100 százalékot leszállították 95-re, és Sinkó Eszter szerint »befeszítették a rendszert, azon felül nem járt semmi, így kevesebb pénz került a rendszerbe«. 2006 és 2007 között például több mint 6 milliárddal n?tt az az összeg, amelyet a tvk-nak köszönhet?en nem fizettek ki a kórházaknak.

Ennek hatását 2008–09 környékén kezdték érezni a szektor szereplői. A korábbi néhány milliárdos konszolidációk után 2009-ben egy 24 milliárdos igényt fogalmaztak meg az intézmények az akkori kormányzat felé; ez végül 40 milliárdra kúszott föl, amit csak 2010 januárjában – a választások előtt – kaptak meg az az évi költségvetés terhére. Attól kezdve 25-35 milliárdot minden évben igényelt a rendszer az adósságok rendezésére.”

Tudom, nagyon régen volt, már elfelejtettük, de azért idézzük fel a 2006 utáni történéseket: igen, akkor vezették be a teljesítményvolumen-korlátokat (már a szó is szörnyszülött, hát még a rendszer!), amelyek hatására egekbe szökött a kórházak adóssága, és óriásira nőtt a kórházi várólisták.

Nézzünk néhány adatot!

Vegyünk három „slágerműtétet”, és vizsgáljuk meg ezek várólistáinak alakulását mondjuk 2009-től napjainkig.

1. Csípőprotézis

Egy csípőprotézis-műtetre 2009-ben Veszprémben 200 napot, Győrben 583 napot, Szombathelyen 865 (!) napot, Debrecenben 222 napot kellett várni.

Ma a Nyugat-Dunántúlon az átlagos várakozási idő 469 nap, vagyis ha a 2009-es nyugat-dunántúli adatok átlagát vesszük, ami 550 nap, akkor elmondhatjuk, hogy a várakozási időt közel száz nappal sikerült letornászni. Ez tételesen azt jelenti, hogy például Szombathelyen ma a csípőprotézis várólistája 297 nap a 2009-es 865 nap helyett! Az észak-alföldi átlag ma 232 nap, ha a debreceni 2009-es adatot vetjük össze a maival, akkor azt látjuk, hogy ma 160 nappal csökkent a várakozási idő.

2. Térdprotézis

2009-ben Veszprémben egy térdprotézisre 200 napot kellett várni, Győrben 1600 (!) napot, Szombathelyen 410 napot, Debrecenben 187 napot, de például Zalaegerszegen ez a szám 2009-ben 500 nap volt, ami 2012-re felment 1137 napra!

Ma egy térdprotézisre a Nyugat-Dunántúlon 469 napot kell várni átlagosan, vagyis a 2009-es 678 napos és a 2012-es 837 napos átlagot sikerült majdnem megfelelni! Ez tételesen úgy jön ki, hogy például Szombathelyen ma 169 nap a várakozási idő a 2009-es 410 nap helyett, Győrben pedig 655 nap 1600 nap helyett! Debrecenben pedig a Debreceni Egyetemi Klinikai Központban a március 12-i várólista szerint 148 napot kell várni, vagyis 40 nappal kevesebbet, mint 2009-ben.

3. Szürke hályog

Egy szürkehályog-műtetre Veszprémben, 2009-ben 145 napot kellett várni, Győrben 101 napot, Szombathelyen 195 napot, Debrecenben pedig 198 napot.

Ma a szürkehályog-műtési várólista Veszprémben 94 nap, Győrben 31 nap, Szombathelyen emelkedett kissé, itt 226 nap, de ehhez tegyük hozzá, hogy ez a szám 2012-ben felment 1124 napra! Debrecenben a várólista lement 54 napra, vagyis a 2009-es negyedére! Persze, ezek az adatok akkor nyerek el igazi értelmüket, ha nemzetközi összehasonlításba helyezzük őket.

Nézzük hát! A hivatalos adatok szerint e három műtét esetében a következő adatokat találjuk:

1. Csípőprotézis-várólista átlaga

Norvégia: 133 nap. Finnország: 206 nap. Spanyolország: 123 nap. Dánia: 112 nap. Hollandia: 96 nap. Nagy-Britannia: 244 nap.

2. Térdprotézis

Norvégia: 160 nap. Finnország: 247 nap. Spanyolország: 148 nap. Dánia: 112 nap. Hollandia: 85 nap. Nagy-Britannia: 281 nap.

3. Szürkehályog-műtét

Norvégia: 63 nap. Finnország: 233 nap. Spanyolország: 104 nap. Dánia: 71 nap. Hollandia: 111 nap. Nagy-Britannia: 206 nap.

Nos, ha például szürkehályog-műtetre vetítve a magyar átlagot vesszük a megadott négy intézmény várólistái alapján, akkor 58 napos átlag jön ki, amivel még Norvégiát is megelőzzük, de az állandóan „bezzegországgként” emlegetett Nagy-Britanniát nézzük, ahová állítólag elmenekült már minden magyar fiatal, nos, ott négyszer annyi időt kell várni egy szürkehályog-műtetre, mint nálunk!

De a másik két műtét típusnál sincs okunk a szégyenkezésre.

A csípőprotézis esetében, térségekre lebontva így állunk: Dél-Alföld: 121 nap. Dél-Dunántúl: 228 nap. Dél-Közép-

Magyarország: 140 nap. Nyugat-Dunántúl: 285 nap. Nyugat-Közép-Magyarország: 211 nap. Észak-Alföld: 183 nap. Észak-Közép-Magyarország: 245 nap. Észak-Magyarország: 242 nap.
Ez azt jelenti, hogy – legalábbis ami a várólistákat illeti – egy szinten vagyunk Nagy-Britanniával és Finnországgal.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló